

Publicerad 2010-02-16 21:35 av En strimma av guld

Solens strålar smeker en öm själ

Jag seglar på känslornas hav

där stilla guppar min båt

spegelblank ser jag vattnet

plötsligt så utan förvarning

stormar havet burdust och arg.

Vågen bär mig fram genom ilskan

den piskar min själ blodig

inga hinder finns för dess framfart

den öser ilsket känslan ur sitt inre.

Rätt som det är kommer solen

svagt tittar den fram bakom molnen

tills himlen spricker, lindrar en öm själ

som sårat reser sig åter igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren En strimma av guld med Poeter.se id #26833 innehar upphovsrätten